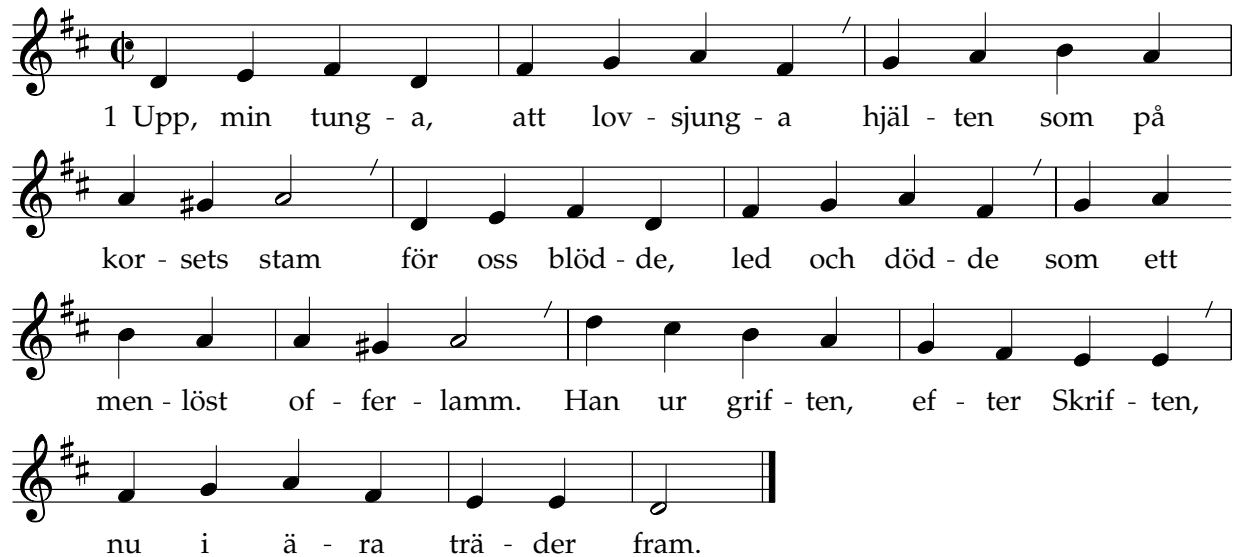

T Fritt efter Venantius Fortunatus (omkr. 540–600),
S. A. Forsius 1608, J. O. Wallin 1816*
M Svensk 1693 • D A. Ekenberg 2025

311 Upp, min tunga, att lovsjunga

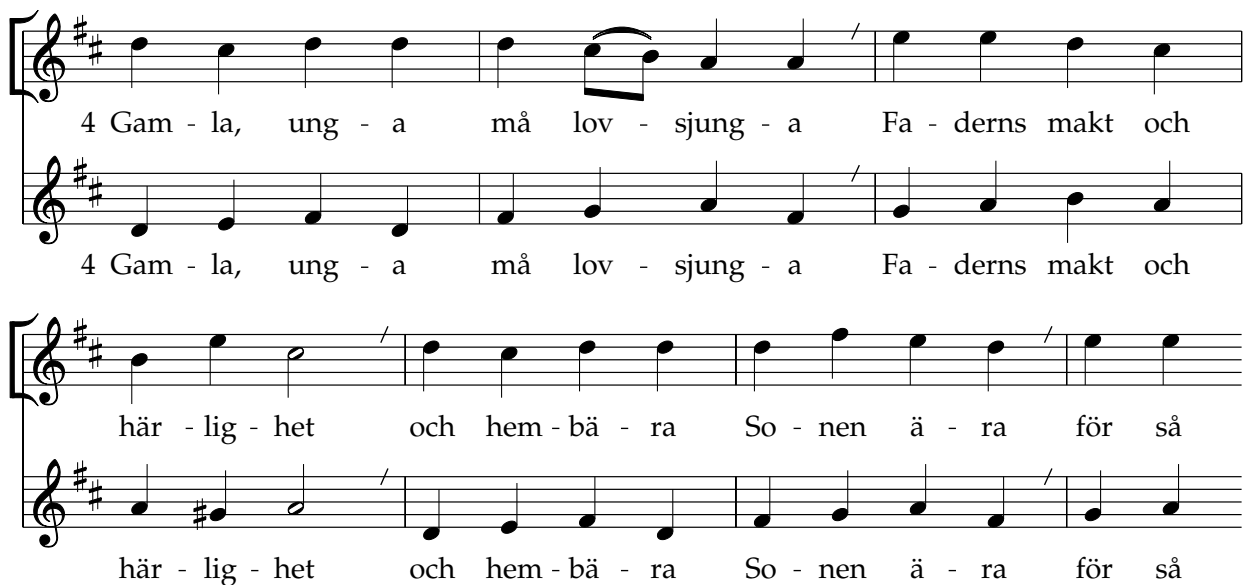
Orgelsats: se musikutgåvan till Cecilia.

1 Upp, min tung - a, att lov - sjung - a hjäl - ten som på
kor - sets stam för oss blöd - de, led och död - de som ett
men - löst of - fer - lamm. Han ur grif - ten, ef - ter Skrif - ten,
nu i ä - ra trä - der fram.

2 Han fullgjorde vad vi borde
och blev vår rättfärdighet.
Han avvände vårt elände
för båd' tid och evighet.
Han förvärvde att vi ärvde
ljus och frid och salighet.

3 Vi förlossas; ormen krossas,
avgrundens och dödens makt
nu är bunden. Från den stunden
allt är Sonen underlagt.
Nu är helat vad vi felat
och Guds nåd i ljuset bragt.

4 Gam - la, ung - a må lov - sjung - a Fa - derns makt och
4 Gam - la, ung - a må lov - sjung - a Fa - derns makt och
här - lig - het och hem - bä - ra So - nen ä - ra för så
här - lig - het och hem - bä - ra So - nen ä - ra för så

stor barm - här - tig - het, pri - sa An - - den

stor barm - här - tig - het, pri - sa An - den som vid han - den

som oss för till sa - lig - het.

fö - rer oss till sa - lig - het.